

Liefdesgeschiedenis met uitsluitend zang en tango

DANS Tanguera. Choreografie: Mora Godoy. Gezien: 12/1 in Carré, Amsterdam. Aldaar nog t/m 23/1.

Na afloop van tangomusical *Tanguera* mengen de dansers zich onder de première-gasten in de foyer van Theater Carré. Een dj draait tangomuziek, maar er wordt niet meer gedanst. Dat deden de dansers daarvoor al anderhalf uur op het podium, vol overgave en op heel vernieuwende wijze.

Tanguera uit Buenos Aires is geen show waarin tangonummers achter elkaar zijn geplakt. Het is een verhalende musical waarin uitsluitend gezongen en gedanst wordt en waarin de dramatische handeling nu eens heel belangrijk is.

In die verhaallijn arriveert Francaïse Giselle aan het begin van de twintigste eeuw in de haven van Buenos Aires waar zij een nieuw leven tegemoet hoopt te gaan. Die toekomst blijkt niet zo rooskleurig als voorgesteld.

Uit geldgebrek moet ze haar lichaam verkopen in een morsige nachtclub. De frêle Giselle wordt gedanst door Gabriela Amalfitani. Ze bouwt haar personage mooi uit; haar onbevangenheid vervaagt voelbaar.

Haar geliefde Lorenzo, gedanst door Esteban Domenichini, krijgt uiteindelijk een mes tussen zijn ribben. Dader is de sinistere Gaudencio, eigenaar van de nachtclub, of beter: een pooier. Dit gevaarlijke type wordt meesterlijk neergezet door Junior Cervila. Hij danst krachtig en

met flair. Hij leidt Amalfitani uitstekend in de door hen gedante choreografieën, die allemaal zijn bedacht door Mora Godoy. Deze wereldberoemde Argentijnse danseres vermengt ballet met jazzdance en tango.

De authentieke tango verliest in *Tanguera* echter geenszins zijn karakter. Godoy behandelt hem met respect. Er is ruimte voor enorme sprongen en hoog opzwaaiende benen. Sommige stukken moeten wel erg – en soms te – snel worden uitgevoerd, maar de show wordt nergens goedkoop.

Alles, ook de tangoliedereren van zangeres Marianella, staat in dienst van het verhaal dat verteld moet worden, over de eerste immigranten die hun eigen volksdansen meebrengen als ze de haven hoopvol binnenvaren en over de ellende als blijkt dat er te weinig werk is. Die ontluisterende illusie en de rauwheid van het immigrantenbestaan worden zonder effectbejag tentoongespreid in deze tangoshow.

De encscenering, het licht en de muziek zijn smaakvol. Op het podium zit een zeskoppig orkest dat live begeleidt, maar er draait regelmatig een muziekbond met die een groter orkest moet vervangen. De muzikale compositie is door twee man in elkaar gezet. Gerardo Gardelin had hierover de algehele leiding en bandoneonist Lisandro Adrover boog zich over de tango-arrangementen. Hieraan is veel zorg besteed. Die zorgvuldigheid maakt dat je deze show graag omarmt. Als een goede tangopartner.

SABINE VAN DEN BERG

Met Parool 13-1-2011